

Proč Západ chce a proč Západ nebude moci zničit Rusko

novarepublika.online/2022/12/proc-zapad-chce-a-proc-zapad-nebude-moci-znicit-rusko

Další články autora

17. prosince 2022

Strojek byl sovětsky spolehlivý a fungoval správně při všech historických kataklyzmatech.

Nicméně k roku 2020 sovětské dědictví skončilo (nejnáznorněji se to projevilo lidojedským zvyšováním důchodového věku v roce 2018, které dohnalo ruské občany k fyziologicky vyloženě neúnosné práci).

Bylo by naivní si myslet, že to bylo spatřeno pouze v Rusku: především a nejjasněji to bylo vidět na Západě – hlavním beneficiantovi drancování sovětského odkazu. Ale formální pokračování úniku soukromého kapitálu z Ruska situaci neměnilo: analytici globální vedoucí třídy hodnotí především zdrojovou základnu každého procesu, nikoli jeho okamžitý stav.

Když bandita, který pro vás loupí cizí majetek a svědomitě vám ho přináší (v případě Ruska to je stále její liberální klan řídící sociálně-ekonomickou sféru), pozbývá schopnost plnit svou funkci (prostě majetek došel), musí být pro vaši vlastní bezpečnost zničen, přičemž dřív, než začne zakoušet jakési neklidné pochyby.

Přitom zničení musí proběhnout (prostě podle krizové logiky úspor zdrojů) levně a spolehlivě, tedy bez rozdělení na “ovce a kozly”, ideálně s celým životním prostředím, aby nikdo z usilovného obslužného personálu, který se však stal nepotřebným, náhodou nezůstal naživu a nepředložil připomínky (nebo dokonce nepožádal o nové zaměstnání).

Právě tímto přístupem se určuje pro mnohé náhlý obrat Západu od logiky spolupráce s Ruskem k logice jeho likvidace: liberální komprador provedl své a musí zemřít.

A “strašný Putin” a jiné objekty oficiální nenávisti nejsou nic víc než záminka, pohodlné zdůvodnění utilizace své obsluhy.

Proto hlavní rozčarování ve svých západních vlastnících nečeká uprchlé liberální opozičníky (kterým upřímně přeji návrat k normálnímu životu a všední měšťácké štěstí), ale jejich byrokratickou “střechu” v Rusku, která stále ještě dychtí po návratu k “normálnímu životu, jako v roce 2013”.

Ještě může, jako v roce 2022, zajistit vyvážení svým západním vlastníkům rekordních objemů zlata a dolarů jako daně, ale nezmění tím jejich zásadní vztah vůči sobě: “Řím zrádcům neplatí”, “mrtví mohou mluvit, ale nesmí oživnout”.

V rámci výjimečných intelektuálních vlastností liberální činovníci, žíznící po spotřebě, vychovaní především Jasinem, Čubajsem, ... a Kuzminovem, nebudou s to nic pochopit, ale pocítit krach svých nadějí a ztrátu smyslu života (spočívající, například, v hraní tenisu v newyorském Battery parku s těmi “správnými lidmi” z ministerstva zahraničí) budou moci absolutně přesně.

Pochopitelně, jejich rozčarování se efektivně využívá a bude se využívat Západem pro rozbití Ruska, především, pro pokračování jeho realizace pro naši vlast smrtelné politiky v sociálně-ekonomické, kulturní, diplomatické a jiných sférách. Nicméně zničit Rusko se nepodaří, přičemž nejen díky naší mimořádné vytrvalosti a houževnatosti (která, mimochodem, existuje, zabezpečuje se kulturní specifikou a proto se patologicky nebere Západem v úvahu), ale především unikátností role naší vlasti pro fungování lidstva.

Liberální analytici nás dost dávno odsoudili jako “vestavěný generátor chyb”, který má být zničen prostě pro zabezpečení stabilního rozvoje lidstva, ale netuší, že dokonce v jejich vlastní logice je “generátor chyb” kategoricky nutný, protože je ve své podstatě generátorem rozvoje. (Vždyť jakákoliv kvalitní novota je narušením starých pravidel, je tedy, z hlediska těchto odumírajících pravidel, chyba, a právě proto je, například, čínský “sociální rating”, upevňující masovou slušnost, obrovská strategická hrozba pro Čínu.)

Ruská kultura unikátním způsobem sjednocuje tři nejdůležitější a přitom nejvíce v současném světě nedostatkové vlastnosti zachraňující lidstvo před sebezničením: humanismus, zachraňující lidstvo před degradací schopnost k vytváření nových technologií, lidstvo sjednocující (byť dokonce částečně a proti jeho přání) mesianismus.

Proto v současném světě, stojícím před hrozbou masové ztráty technologií sociálního zabezpečení kvůli nejen rozpadu globálních trhů, ale i kvůli systémové debilizaci mas a řídicích systémů, Rusko a ruská kultura jsou základní podmínkou přežití lidstva.

A velké systémy, k nimž lidstvo, nesporně, patří, už z hlediska hodnot, disponují temným a skrytým před svými prvky, ale jistým instinktem sebezáchrany, který v nynějších podmínkách hraje na naší straně silněji, než jakákoliv světová krize.

Pochopitelně že uvedené neznámá, že nám bude dobře: bude nám hrozně, jako vždy při globálních kataklyzmatech (nemluvě už o místních zmatcích).

A ne všichni přežijeme, ale všichni zvítězíme.

Pochopitelně, když nesložíme ruce a nepodlehne beznaději, přeměňujíc se na živé mrtvoly, podobající se zatím ještě na řídící nás liberály, podle přehnané pro jedny a zločinecké pro jiné historické inerce.

Michail Děljagin

Pro Novou republiku vybrala a přeložila PhDr. Vladimíra Grulichová

<https://svpressa.ru/society/article/355163/>